

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-107/17/CS

Warszawa, dnia 25 września 2017 r.

DECYZJA DIH-2 NR 55/2017

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257) w związku z art. 5 ust. 2 oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2017 r., poz. 1063) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania z 14 sierpnia 2017 r. przedsiębiorcy Mariusza Pawki prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą MARIUSZ PAWKA STACJA PALIW „PAW-TANK” w Osinach, od decyzji Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 31 lipca 2017 r. (sygn. PU.8361.186.2017) zarządzającej wycofanie z obrotu benzyny bezołowiowej 95 w ilości 4125,3 litrów, znajdującej się w zbiorniku nr 3, na stacji paliw w Osinach 271C, 24-103 Żyrzyn, należącej do Mariusza Pawki prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą MARIUSZ PAWKA STACJA PALIW „PAW-TANK” w Osinach, **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z 14 sierpnia 2017 r., przedsiębiorca Mariusz Pawka prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą MARIUSZ PAWKA STACJA PALIW „PAW-TANK” w Osinach – reprezentowany przez pełnomocnika adwokata MC (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”), wniósł odwołanie od decyzji Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 31 lipca 2017 r. (sygn. PU.8361.186.2017) zarządzającej wycofanie z obrotu benzyny bezołowiowej 95 w ilości 4125,3 litrów, znajdującej się w zbiorniku nr 3, na stacji paliw w Osinach 271C, 24-103 Żyrzyn,, należącej do ww. Przedsiębiorcy.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 16 maja 2017 r. na ww. stacji paliw, inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 4508 litrów próbki benzyny bezołowiowej 95, tj. próbkę numer 0637/17/5714 i próbkę kontrolną numer 8166/17/5714 w ilości 4 i 0,8 litra każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 01447.

Następnie inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej 17 maja 2017 r. przekazali próbki benzyny bezołowiowej 95 (tj. próbkę numer 0637/17/5714 i próbkę kontrolną numer 8166/17/5714) do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie według protokołu przyjęcia do badania NR M/TA2/88/2017.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/88/17) wykazały, że oferowana w dniu kontroli tj. 16 maja 2017 r. benzyna bezołowiowa 95 (o numerze próbki 0637/17/5714), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1680), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na:

- zaniżoną badawczą liczbę oktanową RON, której wynik badania wyniósł 91,2, przy wymaganiach jakościowych min. 95,0;
- zaniżoną motorową liczbę oktanową MON, której wynik badania wyniósł 83,4, przy wymaganiach jakościowych min. 85,0;
- zawyżoną temperaturę końca destylacji, której wynik badania wyniósł 279,9 °C, przy wymaganiach jakościowych max. 210 °C;
- zawyżoną pozostałość po destylacji, której wynik badania wyniósł 4,7 %(V/V), przy wymaganiach jakościowych max. 2 %(V/V).

W trakcie kontroli przeprowadzonej 6 czerwca 2017 r. na ww. stacji paliw, inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poinformowali Stronę o wynikach badań próbki benzyny bezołowiowej 95 pobranej do badań 16 maja 2017 r. o numerze 0637/17/5714, przekazali egzemplarz sprawozdania z badań o numerze M/TA2/88/17, poinformowali o możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej oraz konieczności uiszczenia zaliczki na poczet badań próbki kontrolnej o numerze 8166/17/5714. Strona nie skorzystała z możliwości badania próbki kontrolnej benzyny bezołowiowej 95 (nr 8166/17/5714) i w związku z tym wynik badania próbki benzyny bezołowiowej 95 (nr 0637/17/5714), stał się wynikiem ostatecznym.

Ponadto w toku kontroli prowadzonej 6 czerwca 2017 r., inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, z uwagi na nową dostawę benzyny bezołowiowej 95, ponownie pobrali do badań z partii liczącej 4125,3 litrów próbki benzyny

bezołowiowej 95, tj. próbkę numer 0734/17/5714 i próbkę kontrolną numer 8637/17/5714 w ilości 4 i 0,8 litra każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 01448.

Postanowieniem z 6 czerwca 2017 r. Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej dokonał zabezpieczenia 4125,3 litrów benzyny bezołowiowej 95, znajdującej się w zbiorniku nr 3, na stacji paliw w Osinach 271C, 24-103 Żyrzyn, należącej do Przedsiębiorcy.

Następnie inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej 8 czerwca 2017 r. przekazali próbki benzyny bezołowiowej 95 (tj. próbkę numer 0734/17/5714 i próbkę kontrolną numer 8637/17/5714) do akredytowanego, niezależnego Specjalistycznego Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w Bydgoszczy, według protokołu przyjęcia do badania nr 198/PP/2017.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 706/PP/2017) wykazały, że oferowana w dniu kontroli tj. 6 czerwca 2017 r. benzyna bezołowiowa 95 (o numerze próbki 0734/17/5714), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na:

- zaniżoną badawczą liczbę oktanową RON, której wynik badania wyniósł 92,7, przy wymaganiach jakościowych min. 95,0;
- zaniżoną motorową liczbę oktanową MON, której wynik badania wyniósł 83,8, przy wymaganiach jakościowych min. 85,0;
- zawyżoną temperaturę końca destylacji, której wynik badania wyniósł 220,8 °C, przy wymaganiach jakościowych max. 210 °C.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 23 czerwca 2017 r. na ww. stacji paliw, inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poinformowali Stronę o wynikach badań próbki benzyny bezołowiowej 95 pobranej do badań 6 czerwca 2017 r. o numerze 0734/17/5714, przekazali egzemplarz protokołu z badań nr 706/PP/2017, poinformowali o możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej oraz konieczności uiszczenia zaliczki na poczet badań próbki kontrolnej o numerze 8637/17/5714.

Pismem z 29 czerwca 2017 r. Strona wniosła o zbadanie próbki kontrolnej benzyny bezołowiowej 95 (nr 8637/17/5714), pobranej w toku kontroli 6 czerwca 2017 r.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Warter Fuels S.A. w Warszawie (protokół z badań Nr 1676/2017) wykazały, że oferowana w dniu kontroli tj. 6 czerwca 2017 r. benzyna bezołowiowa 95 (o numerze próbki kontrolnej 8637/17/5714), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na:

- zaniżoną badawczą liczbę oktanową RON, której wynik badania wyniósł 92,7, przy wymaganiach jakościowych min. 95,0;

- zaniżoną motorową liczbę oktanową MON, której wynik badania wyniósł 82,6, przy wymaganiach jakościowych min. 85,0;
- zawyżoną temperaturę końca destylacji, której wynik badania wyniósł 229,0 °C, przy wymaganiach jakościowych max. 210 °C.

Pismem z 17 lipca 2017 r. adwokat MC zgłosił swój udział w toczącym się postępowaniu, w charakterze pełnomocnika Mariusza Pawki prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą MARIUSZ PAWKA STACJA PALIW „PAW-TANK” w Osinach. Ponadto w odrębnym piśmie datowanym 17 lipca 2017 r., pełnomocnik wniósł o przesłuchanie w charakterze świadków trzech pracowników kontrolowanej stacji paliw oraz stwierdził, że negatywny wynik kontroli badanego paliwa mógł być wynikiem pobrania próbki ze starego dystrybutora, z którego kontrolowany od dłuższego czasu nie prowadził sprzedaży paliwa.

Pismem z 18 lipca 2017 r. Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Stronę o wynikach badań próbki kontrolnej benzyny bezołowiowej 95 pobranej do badań 6 czerwca 2017 r. o numerze 8637/17/5714, przekazał egzemplarz protokołu z badań nr 1676/2017 oraz poinformował, że zostanie wydana decyzja zarządzająca wycofanie z obrotu kwestionowanego paliwa, zaś Przedsiębiorcy przysługuje prawo do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 31 lipca 2017 r. na ww. stacji paliw, inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ponownie poinformowali Stronę o wynikach badań próbek benzyny bezołowiowej 95 pobranych do badań 16 maja i 6 czerwca 2017 r., możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej oraz ustosunkowali się do wniosku dotyczącego przesłuchania w charakterze świadków trzech pracowników kontrolowanej stacji paliw, a także twierdzeń Strony, iż próbki zostały pobrane z nieużywanego dystrybutora.

Postanowieniem z 31 lipca 2017 r. Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uchylił swoje postanowienie z 6 czerwca 2017 r. o zabezpieczeniu 4125,3 litrów benzyny bezołowiowej 95, znajdującej się w zbiorniku nr 3, na stacji paliw w Osinach 271C, 24-103 Żyrzyn, należącej do Przedsiębiorcy.

Mając na względzie negatywne wyniki badań laboratoryjnych próbek benzyny bezołowiowej 95 pobranych w toku kontroli 16 maja i 6 czerwca 2017 r., Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej decyzją z 31 lipca 2017 r. (sygn. PU.8361.186.2017) zarządził wycofanie z obrotu benzyny bezołowiowej 95 w ilości 4125,3 litrów, znajdującej się w zbiorniku nr 3, na stacji paliw w Osinach 271C, 24-103 Żyrzyn.

Pismem z 14 sierpnia 2017 r., Strona złożyła odwołanie od ww. decyzji Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. W odwołaniu Przedsiębiorca wniósł o uchylenie niniejszej decyzji w całości i umorzenie postępowania, ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji. W ocenie Przedsiębiorcy, decyzja organu I instancji narusza zarówno przepisy postępowania administracyjnego, tj. art. 7, 10, 77 i 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego”, jak i przepisy prawa materialnego, a mianowicie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2017 r., poz. 1063), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”.

Pismem z 4 września 2017 r. Strona została poinformowana, iż przysługuje jej prawo do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził, co następuje.

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2016 r., poz. 1928 z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” – paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, a także w rekreacyjnych jednostkach pływających.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/88/17) wykazały, że oferowana w dniu kontroli tj. 16 maja 2017 r. benzyna bezołowiowa 95 (o numerze próbki 0637/17/5714), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1680), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na:

- zaniżoną badawczą liczbę oktanową RON, której wynik badania wyniósł 91,2, przy wymaganiach jakościowych min. 95,0;

- zaniżoną motorową liczbę oktanową MON, której wynik badania wyniósł 83,4, przy wymaganiach jakościowych min. 85,0;
- zawiżoną temperaturę końca destylacji, której wynik badania wyniósł 279,9 °C, przy wymaganiach jakościowych max. 210 °C;
- zawiżoną pozostałość po destylacji, której wynik badania wyniósł 4,7 %(V/V), przy wymaganiach jakościowych max. 2 %(V/V).

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 706/PP/2017) wykazały, że oferowana w dniu kontroli tj. 6 czerwca 2017 r. benzyna bezołowiowa 95 (o numerze próbki 0734/17/5714), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na:

- zaniżoną badawczą liczbę oktanową RON, której wynik badania wyniósł 92,7, przy wymaganiach jakościowych min. 95,0;
- zaniżoną motorową liczbę oktanową MON, której wynik badania wyniósł 83,8, przy wymaganiach jakościowych min. 85,0;
- zawiżoną temperaturę końca destylacji, której wynik badania wyniósł 220,8 °C, przy wymaganiach jakościowych max. 210 °C.

Niespełnienie wymagań jakościowych potwierdziły również badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Warter Fuels S.A. w Warszawie (protokół z badań Nr 1676/2017) wykazały, że oferowana w dniu kontroli tj. 6 czerwca 2017 r. benzyna bezołowiowa 95 (o numerze próbki kontrolnej 8637/17/5714), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na:

- zaniżoną badawczą liczbę oktanową RON, której wynik badania wyniósł 92,7, przy wymaganiach jakościowych min. 95,0;
- zaniżoną motorową liczbę oktanową MON, której wynik badania wyniósł 82,6, przy wymaganiach jakościowych min. 85,0;
- zawiżoną temperaturę końca destylacji, której wynik badania wyniósł 229,0 °C, przy wymaganiach jakościowych max. 210 °C.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, iż badania laboratoryjne w sposób jednoznaczny wykazały, iż paliwo pobrane 16 maja i 6 czerwca 2017 r., nie spełniało wymagań jakościowych w zakresie wielu parametrów, a mianowicie: badawcza liczba oktanowa RON, motorowa liczba oktanowa MON, temperatura końca destylacji oraz pozostałość po destylacji.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach

wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W kontekście powyższego należy stwierdzić, iż wprowadzenie do obrotu benzyny bezołowiowej 95, niespełniającej wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, stanowi naruszenie dyspozycji powołanych powyżej przepisów art. 3 ust. 1 i art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Z kolei, przepis art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o Inspekcji Handlowej stanowi, iż wojewódzki inspektor może zarządzić w toku kontroli, w drodze decyzji, m. in. wycofanie z obrotu produktów, jeżeli jest to konieczne ze względu na bezpieczeństwo lub interes konsumentów albo interes gospodarczy państwa.

W niniejszym przypadku, podstawą faktyczną wydania decyzji z 31 lipca 2017 r. (sygn. PU.8361.186.2017) zarządzającej wycofanie z obrotu benzyny bezołowiowej 95 w ilości 4125,3 litrów, znajdującej się w zbiorniku nr 3, na stacji paliw w Osinach 271C, 24-103 Żyrzyn, były negatywne wyniki badań laboratoryjnych próbek paliwa pobranego do badań w toku kontroli 16 maja i 6 czerwca 2017 r. z uwagi na parametry: badawcza liczba oktanowa RON, motorowa liczba oktanowa MON, temperatura końca destylacji oraz pozostałość po destylacji.

W uzasadnieniu decyzji Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej prawidłowo wskazał, iż dokonywanie obrotu paliwem niespełniającym wymagań jakościowych narusza bezpieczeństwo i interes konsumentów.

Podstawę prawną wydania decyzji z 31 lipca 2017 r. stanowił art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o Inspekcji Handlowej na podstawie, którego po stwierdzeniu w toku kontroli nieprawidłowości w zakresie jakości paliwa, w tym przypadku negatywnych wyników analizy laboratoryjnej pobranych próbek benzyny bezołowiowej 95, Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zarządził wycofanie produktu z obrotu (w tym przypadku benzyny bezołowiowej 95).

W opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, niedotrzymanie norm dotyczących badawczej liczby oktanowej RON, motorowej liczby oktanowej MON, temperatury końca destylacji oraz pozostałość po destylacji, powoduje naruszenie interesów ekonomicznych konsumentów, poprzez narażenie użytkowników pojazdów na ponoszenie nieuzasadnionych kosztów ich napraw i remontów. Należy zauważyć, że przekroczenie parametrów badawczej liczby oktanowej RON i motorowej liczby oktanowej MON powoduje spalanie detonacyjne paliwa, a taki rodzaj spalania jest niepożądany ze względu na możliwość spowodowania poważnych uszkodzeń elementów silnika. Ponadto stosowanie paliwa o obniżonych wartościach liczb oktanowych powoduje zaburzenie w prawidłowej pracy silnika, spadek mocy oraz większe zużycie paliwa. Z kolei zawyżenie parametrów destylacji może prowadzić przy umiarkowanych temperaturach otoczenia do trudności w uruchomieniu i rozgrzaniu zimnego silnika. W tym miejscu wypada dodać, że zgodnie z art. 22 ust. 8

ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.

Mając powyższe na uwadze wydanie niniejszej decyzji – utrzymującej w mocy decyzję organu pierwszej instancji – jest w pełni uzasadnione ze względu na interes konsumentów – użytkowników pojazdów.

W niniejszym postępowaniu w sposób nie budzący wątpliwości wykazano, iż wycofane paliwo nie spełniało wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, co potwierdziły badania laboratoryjne, a kwestionowane parametry w paliwie powodują, że paliwo oferowane konsumentom nie powinno być wprowadzane do obrotu ponieważ narusza interesy konsumentów. A zatem, wbrew twierdzeniom Strony, iż nie doszło do naruszenia art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o Inspekcji Handlowej.

Odnosząc się do treści uzasadnienia odwołania, w zakresie dotyczącym pobrania próbek bezpośrednio z nieużywanego dystrybutora (odmierzacza), nie zaś z dystrybutora i zbiornika nr 3 znajdującego się na kontrolowanej stacji paliw, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali próbki paliw zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1035), dalej: „rozporządzenie w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych” oraz postanowieniami normy PN-EN 14275 „Paliwa do pojazdów samochodowych. Ocena jakości benzyny silnikowej i oleju napędowego. Pobieranie próbek z dystrybutorów detalicznych i zakładowych”, w oparciu o którą określono przepisy ww. rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

W tym miejscu wypada zauważyć, iż omawiane rozporządzenie wskazuje dwa sposoby poboru próbek paliw, a mianowicie z urządzenia służącego do dystrybucji (odmierzacza) oraz ze zbiornika, rozstrzygając który i w jakim wypadku powinien być zastosowany. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa powinny spełniać wymagania jakościowe ze względu na zapewnienie prawidłowej pracy silnika pojazdu. Na stacji paliw, pojazdy tankuje się z dystrybutora, nie zaś ze zbiornika. Dlatego też próbki pobiera się z dystrybutora. Innymi słowy, zasadą jest, że na stacjach paliw próbki pobierane są z dystrybutora (odmierzacza), zaś w hurtowniach ze zbiornika. Kwestie te wyjaśniają również przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 16 ust. 4 tejże ustawy, inspektor jest uprawniony do pobrania próbek ze zbiornika, opakowania jednostkowego lub z urządzenia służącego do dystrybucji paliwa. Z kolei w art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawodawca określa, że stacja paliwowa – to zespół urządzeń służących do zaopatrywania przez przedsiębiorcę w paliwa w szczególności pojazdów, w tym ciągników rolniczych, maszyn nieporuszających się po drogach, a

także rekreacyjnych jednostek pływających, a w pkt 38 określa definicję dystrybutora jako odmierzacza paliw będącego instalacją pomiarową, przeznaczoną do tankowania paliw na stacjach paliwowych. Tak więc ustawodawca wprost określił, że na stacjach paliw tankowanie może odbywać się tylko poprzez dystrybutor jako instalację pomiarową zatankowanego (pobranego) paliwa. Inspektorzy pobierają więc próbki paliw w taki sposób w jaki paliwo tankowane jest przez konsumentów. Ma tu także znaczenie pobieranie przez dystrybutor jako instalację pomiarową bowiem przepisy określają jakie ilości paliwa mogą zostać pobrane do pojemników. Podkreślenia wypada również, iż miejscem, gdzie przeprowadzono kontrolę jest ogólnodostępna stacja paliwowa wyposażona w ww. dystrybutory, a nie niedostępna publicznie baza paliw, gdzie tankowanie pojazdów (cystern) odbywa się przy wykorzystaniu zupełnie innych urządzeń technicznych przy pomocy których niemożliwe jest pobranie parolitrowej próbki paliwa. Pobór na ww. bazach może odbywać się tylko ze zbiorników, przy zachowaniu szczególnych warunków bezpieczeństwa i przy nadzorze pracowników kontrolowanego przedsiębiorcy. Zbiorniki paliw instalowane na stacjach paliw nie są przystosowane do bezpośredniego poboru paliw, często są zabezpieczone przed ingerencją osób trzecich, a próba pobrania paliwa na stacji paliwowej ze zbiornika wiązałaby się z naruszeniem jego zabezpieczenia, rozhermetyzowaniem oraz koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa inspektorom pobierającym, personelowi i klientom (w czasie pobierania próbek z dystrybutora stacja jest czynna poza wyłączonym stanowiskiem przy którym pobierane jest paliwo).

W kontekście powyższego, zarzuty Przedsiębiorcy dotyczące niepobrania próbek równocześnie z dystrybutora i zbiornika nr 3, znajdującego się na kontrolowanej stacji, należy uznać za niezasadne.

Odnosząc się do sugerowanej przez Stronę kwestii wpływu pobrania próbek z nieużywanego od dawna dystrybutora i wpływu tego faktu na wyniki badań, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Na wstępie należy ponownie podkreślić, iż kontrole 16 maja i 6 czerwca 2017 r. odbyły się na ogólnodostępnej stacji paliw w Osinach 271C, 24-103 Żyrzyn. Próbki benzyny bezołowiowej 95 zostały przez inspektorów reprezentujących Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrane z dystrybutora (odmierzacza), z którego pobierają paliwo konsumenci na kontrolowanej stacji. Istota zaś regulacji zawartych w ustawach o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz o Inspekcji Handlowej, ma na celu m.in. ochronę interesu tychże konsumentów. Budowa instalacji przeznaczonej do dystrybucji i sprzedaży konsumentom paliw nie może mieć wpływu na jakość paliw. Konsument tankuje pojazd bezpośrednio z odmierzacza paliw i podnoszona przez Stronę kwestia długotrwałego nieużywania dystrybutora nie może uzasadniać oferowania konsumentom paliwa niewłaściwej jakości. Należy wyraźnie podkreślić, że to na Przedsiębiorcy spoczywa obowiązek przyjęcia takich rozwiązań, aby paliwo pobierane przez konsumentów z odmierzacza paliw na stacjach paliw spełniało wymagania jakościowe. Sugestie Strony, iż pogorszenie jakości paliwa nie wynika z jego składu, lecz może być uwarunkowane

długotrwałym nieużywaniem dystrybutora i zanieczyszczonym układem doprowadzającym paliwo do dystrybutora nie ma wpływu na uznanie, iż paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązujących przepisach. Ponownie zatem należy podkreślić, iż zgodnie z art. 22 ust. 8 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.

W kontekście sugestii Strony, iż próbki paliw zostały pobrane z nieużywanego (nieczynnego) dystrybutora, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Należy podkreślić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie są protokoły kontroli z 16 maja 2017 r. (sygn. PU.8361.123.2017) i z 6 czerwca 2017 r. (sygn. PU.8361.123.2017) oraz protokoły pobrania próbek paliw z 16 maja 2017 r. nr 01447 i z 6 czerwca 2017 r. nr 01448. Niniejsze protokoły należy traktować jako dokumenty urzędowe w rozumieniu art. 76 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego i korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści protokołów wynika, iż na kontrolowanej stacji, paliwo pobrano z ogólnodostępnych dystrybutorów. Z uwagi na fakt, że Strona w treści uzasadnienia odwołania używa zamiennie pojęć „nieużywany” i „nieczynny”, na marginesie należy zauważyć, iż pobranie próbek z nieczynnego dystrybutora jest fizycznie niemożliwe. Obydwie opisywane kontrole przeprowadzono w obecności Pana Mariusza Pawki – właściciela stacji paliw, który zarówno w toku kontroli z 16 maja jak i 6 czerwca 2017 r. nie kwestionował pobierania benzyny bezołowiowej 95 z omawianego dystrybutora i wszystkie protokoły podpisał bez zastrzeżeń. Ponadto jak wynika z notatki służbowej z 6 czerwca 2017 r., sporządzonej przez inspektorów dokonujących kontroli 16 maja i 6 czerwca 2017 r., dystrybutor z którego pobierano próbki wskazał Pan Mariusz Pawka, zaś na samym dystrybutorze nie stwierdzono informacji, aby był nieczynny.

Protokoły kontroli wraz z upoważnieniami do przeprowadzenia kontroli i pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy, doręczono Stronie 16 maja i 6 czerwca 2017 r. Pomimo prawidłowego pouczenia o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Przedsiębiorca nie wniósł żadnych uwag do treści protokołu, w tym do pobierania próbek z omawianego dystrybutora.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, że próbki pobrano z dostępnego i czynnego dystrybutora, z którego pobierają paliwo konsumenci na kontrolowanej stacji, wskazanego do poboru próbek przez właściciela kontrolowanej stacji paliw. Kwestionowanie tych faktów przez Stronę nastąpiło dopiero w piśmie z 29 czerwca 2017 r., w którym Przedsiębiorca wniósł o zbadanie próbki kontrolnej pobranej w toku kontroli z 6 czerwca 2017 r. W piśmie tym Strona – podobnie jak w uzasadnieniu odwołania – używa także pojęcia „nieczynny” dystrybutor. Jednocześnie Przedsiębiorca przyznaje, że sam wskazał ten właśnie dystrybutor, a powodem tego stanu rzeczy była niewiedza i zdenerwowanie wynikami badań próbek.

Powyższe wyjaśnienia Przedsiębiorcy, jak również prezentowane w uzasadnieniu odwołania stanowisko dotyczące pobierania próbek z omawianego dystrybutora, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, nie zasługuje na uwagę. Trudno jest bowiem uznać za wiarygodne, że zdenerwowanie negatywnymi wynikami próbki wpłynęło na wskazanie nieużywanego (nieczynnego) dystrybutora do poboru próbek, skoro z wynikami tymi Strona zapoznała się dopiero podczas drugiej kontroli 6 czerwca 2017 r., zaś dystrybutor wskazała już podczas pierwszej kontroli 16 maja 2017 r., kiedy to próbki pobierano po raz pierwszy i żadne wyniki badań z oczywistych względów nie mogły być znane. Równie trudno jest dać wiarę twierdzeniom, iż właściciel niewielkiej stacji paliw nie wie, który z dystrybutorów jest nieużywany (nieczynny), szczególnie że zgodnie z oświadczeniem Pana Mariusza Pawki z 31 sierpnia 2017 r., na kontrolowanej stacji paliw, benzyna bezołowiowa wydawana jest przez dwa dystrybutory, a pompowana z jednego zbiornika. Na marginesie, ponownie należy zauważyć, iż gdyby dystrybutor był faktycznie nieczynny, to pobranie z niego paliwa byłoby po prostu niemożliwe.

Reasumując, próbki pobrano z dostępnego i czynnego dystrybutora, z którego tankują paliwo konsumenci na kontrolowanej stacji, wskazanego do poboru próbek przez właściciela kontrolowanej stacji paliw, z którego prowadzona była sprzedaż paliw, a czynności te udokumentowano protokołami kontroli i pobrania próbek, zaś zarzuty Strony dotyczące pobierania próbek, należy uznać za niezasadne.

Odnosząc się do zarzutu niezbadania paliwa u kontrahentów Przedsiębiorcy oraz stanowiska co do konieczności ustalenia przez Inspekcję Handlową przyczyn rozbieżności wyników badań z wartościami wskazanymi w certyfikatach jakościowych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Na wstępie należy zauważyć, iż kontrole, które miały miejsce u Przedsiębiorcy, przeprowadzono w oparciu o przepisy ustawy o Inspekcji Handlowej i ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - w przypadku stwierdzenia, w wyniku kontroli, niewłaściwej jakości paliwa Zarządzający niezwłocznie wyznacza, z zastrzeżeniem ust. 2, przedsiębiorcę, który dostarczył paliwo do przedsiębiorcy, u którego stwierdzono paliwo niewłaściwej jakości, w celu przeprowadzenia kontroli. W niniejszej sprawie 4 lipca 2017 r. przeprowadzono kontrole u dostawców paliwa dla Przedsiębiorcy, tj. firm LOCO Sp.j. oraz SAFARI Sp.j. W toku tych kontroli ustalono, że kwestionowana benzyna bezołowiowa 95, której próbki pobrano u Strony w toku kontroli 16 maja i 6 czerwca 2017 r., pochodziła z PKN ORLEN S.A. – Terminal Paliw nr 51 w Lublinie. W związku z tymi ustaleniami 6 lipca 2017 r. przeprowadzono kontrolę w PKN ORLEN S.A. – Terminal Paliw nr 51 w Lublinie, gdzie pobrano próbki do badań. Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie, wykazało że paliwo spełnia wymagania jakościowe określone w

rozporządzeniu. Tym samym zarzut Strony, iż niezbadano paliwa u kontrahentów przedsiębiorcy, należy uznać za całkowicie niezasadny.

Jeżeli natomiast chodzi o konieczności ustalenia przez Inspekcję Handlową przyczyn rozbieżności wyników badań z wartościami wskazanymi w certyfikatach jakościowych, należy zauważyć, że żaden przepis prawa materialnego nie obliguje organów Inspekcji Handlowej do ustalania przyczyn wadliwej jakości paliwa. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie kwestionuje treści przedłożonych przez Stronę certyfikatów jakościowych, niemniej jednak nie są one przedmiotem niniejszego postępowania. Przedmiotem tym jest natomiast wycofanie z obrotu paliwa, co do którego ponad wszelką wątpliwość stwierdzono, iż nie spełnia wymagań jakościowych i to w zakresie kilku parametrów.

Mając powyższe na względzie, zarzuty Strony dotyczące naruszenia przepisów art. 7, 77 Kodeksu postępowania administracyjnego, należy uznać za niezasadne.

Odnosząc się do zarzutu Strony dotyczącego nieprzeprowadzenia dowodów z przesłuchania trzech pracowników kontrolowanej stacji, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Stosownie do postanowień art. 78 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. Jednocześnie zgodnie z § 2 tegoż przepisu, organ administracji publicznej może nie uwzględnić żądania (§ 1), które nie zostało zgłoszone w toku przeprowadzania dowodów lub w czasie rozprawy, jeżeli żądanie to dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami, chyba że mają one znaczenie dla sprawy. Celem regulacji zawartej w art. 78 § 2 jest uniemożliwienie stronie przeciągania postępowania przez zgłaszanie zbędnych wniosków dowodowych, tj. dotyczących takich okoliczności, które już zostały bezspornie ustalone. Chodzi zatem zarówno o okoliczności stwierdzone za pomocą dowodów, jak i o fakty powszechnie znane oraz fakty znane organowi z urzędu (zob. wyrok NSA z 19 lutego 2002 r., sygn. V SA 1918/01). Organ administracji jest zatem uprawniony do oceny potrzeby przeprowadzenia dowodu i nie naruszy przepisów postępowania administracyjnego, jeżeli odmówi przeprowadzenia dowodu, powołując się na zbędność jego przeprowadzenia w świetle komentowanego przepisu (por. wyrok NSA z 17 marca 1986 r., sygn. III SA 1160/85). Organ ocenia, kierując się normą prawa materialnego, które fakty mają istotne znaczenie dla sprawy, czy wymagają one udowodnienia oraz jakie dowody dla udowodnienia tych faktów są potrzebne (por. wyroki NSA z 15 grudnia 1995 r., sygn. SA/Lu 507/95 oraz SA/Lu 508/95). W niniejszej sprawie – co podkreślono już powyżej – ponad wszelką wątpliwość ustalono i udokumentowano w protokołach kontroli i pobrania próbek oraz w notatce służbowej, iż 16 maja i 6 czerwca 2017 r. próbki do badań pobrano z dostępnego i czynnego dystrybutora, z którego tankują paliwo konsumenci na kontrolowanej stacji, wskazanego do poboru

próbek przez właściciela kontrolowanej stacji paliw, z którego prowadzona była sprzedaż paliw. Słusznie zatem organ I instancji uznał, iż wniosek o przesłuchanie trzech pracowników stacji paliw jest zbędny i prowadziłyby do przewlekłości postępowania. Organy administracji mają obowiązek podejmować czynności niezbędne do wyjaśniania sprawy, nie zaś wszystkie czynności, których przeprowadzenie postuluje strona postępowania. To, czy dany dowód zostanie przeprowadzony, zależy od przydatności tego dowodu dla wyjaśnienia okoliczności sprawy, co do których organ ma wątpliwości. Szeroki zakres środków dowodowych możliwych do przeprowadzenia w sprawie na podstawie art. 75 Kodeksu postępowania administracyjnego nie powoduje konieczności ich przeprowadzenia, jeśli dana okoliczność została już wyjaśniona w oparciu o inny dowód i nie został on podważony (por. wyrok NSA z 29 marca 2017 r., sygn. II OSK 1936/15).

Mając powyższe na względzie, zarzut Strony dotyczący naruszenia przepisu art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego, należy uznać za niezasadny.

W kontekście powyższego, brak jest podstaw do uchylecia zaskarżonej decyzji Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 31 lipca 2017 r. (sygn. PU.8361.186.2017) zarządzającej wycofanie z obrotu benzyny bezołowiowej 95 w ilości 4125,3 litrów, znajdującej się w zbiorniku nr 3, na stacji paliw w Osinach 271C, 24-103 Żyrzyn, należącej do Mariusza Pawki prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą MARIUSZ PAWKA STACJA PALIW „PAW-TANK” w Osinach.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wnoszących postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata tzw. wpis stały w wysokości 200 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z upoważnienia

Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Dyrektor Departamentu Inspekcji Handlowej

Anna Janiszewska

Otrzymują:

1. Adwokat
2. Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
3. a/a